

BHmagazino

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ!

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΑΛΒΑΔΟΡ ΝΤΑΛΙ ΚΑΙ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝ ΜΠΡΑΝΚΟΥΖΙ
ΩΣ ΤΟΝ ΤΖΕΦ ΚΟΥΝΣ, ΟΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ, Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΟ DESIGN ΕΜΠΝΕΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ... ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΑΒΓΟΥ

ΑΜΠΙΝΤΑΛΑ Β' ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ ΙΣΟΡΡΟΠΗΣΤΗΣ ΚΑΙ ΓΕΦΥΡΟΠΟΙΟΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΤΣΑΡΛΕΣΤΟΝ ΟΙ ΕΤΕΡΟΚΛΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΤΙΣ ΗΠΑ
DEEP BLUE ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΕΚΘΑΜΒΩΤΙΚΗ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

GOOD EGGS

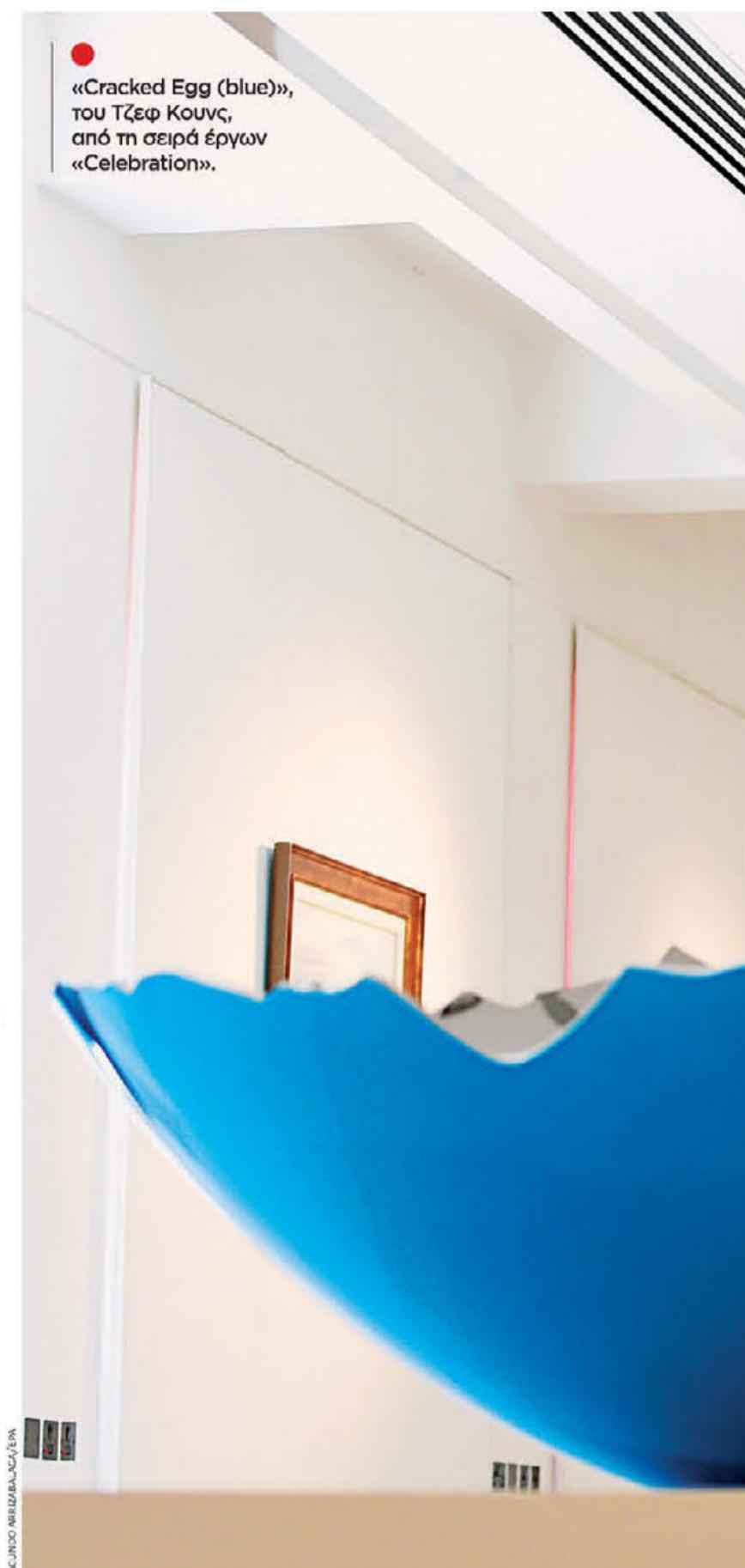
Πλούσια σε επίπεδα νοημάτων και φιλοσοφικών προεκτάσεων, τα ταπεινά αβγά κατέχουν μια μοναδική θέση στον κόσμο της τέχνης, της αρχιτεκτονικής και του ντιζάιν.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΑΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΑΟΥ

Υπήρξε βέβαια και ο Αλφρεντ Χίτσκοκ. «Φοβάμαι τα αβγά ή μάλλον, ακόμα χειρότερα: με ανηδιάζουν. Αυτό το στρογγυλό άσπρο πράγμα χωρίς τρύπες... Εχετε δει ποτέ κάτι πιο αηδιαστικό από έναν κρόκο αβγού που σπάει και χύνει το κίτρινο υγρό του; Το αίμα έχει χαρωπή χροιά, είναι κόκκινο. Όμως ο κρόκος του αβγού είναι κίτρινος, αηδιαστικός». Ας σημειωθεί αυτή η εξαίρεση, γιατί τα αβγά που σήμερα τσουγκρίζουμε για να γιορτάσουμε την Ανάσταση του Χριστού έχουν αποτελέσει αντικείμενο-φετίχ για πολλούς καλλιτέχνες και όχι μόνο – αν αναλογιστεί κανείς και τη διαχρονικότητα των αυτοκρατορικών αβγών του οίκου Fabergé, μια παράδοση που εγκαινιάστηκε από τον τσάρο Αλέξανδρο Γ'

«Brera
Madonna»,
του Πιέρο ντέλα
Φραντσέσκα.

FACUNDO ARRIBALAGA/EPN

«Concetto Spaziale.
La Fine di Dio», του
Λούτσιο Φοντάνα.

όταν απευθύνθηκε στον ρώσο κοινηματοποιό Πέτερ Καρλ Φαμπερζέ το 1884 για να του ζητήσει να δημιουργήσει ένα πασχαλινό αβγό για τη σύζυγό του Μαρία Φεοντόροβνα. Οπως για τον Λούτσιο Φοντάνα, ο οποίος στη σειρά «Concetto Spaziale. La Fine di Dio» δημιούργησε οβάλ, τρυπημένους καμβάδες για να συμβολίζουν τη ρήξη με τον χώρο, τον χρόνο, την αναπαράσταση όσο και τη μεταμορφωτική δύναμη της δημιουργίας. Για τον Τζεφ Κουνς συνέθηκε με τις παιδικές, πασχαλινές αναμνήσεις, εξ ου και συμπεριέλαβε το «Cracked Egg (blue)», ένα σπασμένο αβγό, στη σειρά έργων «Celebration», η οποία είναι εμπνευσμένη από εμπειρίες των πρώτων χρόνων της ζωής του. Και ώστερα ίρθε το ίδιο το αβγό, καστανό, με φακίδες και με τέλειες, απαλές καμπύλες, για να σαρώσει το Διαδίκτυο μέσα από τη σελίδα Just An \$Egg στο Instagram και να αποδείξει τη...

μοναξιά του Χίτσκοκ. Με μόλις τρεις «αναρτήσεις» μάλιστα, η μία εκ των οποίων, αυτή που εικονίζει τη γαλήνια όψη του, να έχει κερδίσει περί τα 60 εκατομμύρια «like» από όταν πρωτοανέβηκε το 2019 στην πλατφόρμα. Ο λογαριασμός @world_record_egg δεν απογειώθηκε ποτέ, και το αβγό δεν έγινε ποτέ επί της ουσίας influencer. Ο διαχειριστής του, ωστόσο, ένα δημιουργικό μιαλό της διαφήμισης ονόματι Κρις Γκόντφρι, πρόλαβε να δει τον εαυτό του να γίνεται άρθρο στους «New York Times» χάρη στην εξωφρενική δημοφιλία του αβγού του. «Το αβγό είναι απλό και έχει καθολική απήχηση. Δεν έχει φύλο, φυλή ή θρησκεία» αιτιολόγησε την επιλογή του και προτού χαθούν τα λόγια του εξαιτίας του επόμενου «it thing» του Διαδικτύου πρόλαβε να κάνει το αβγό πρωταγωνιστή σε μια καμπάνια για την ευαισθητοποίηση πάνω σε θέματα ψυχικής υγείας.

Αναμνήσεις

γονιμοποιημένων ωρίων

Αν ζούσε ο Σαλβαδόρ Νταλί (1904-1989) θα γλεντούσε αυτή την ιστορία με την ψυχή του. Ισως βέβαια και να μην εντυπωσιαζόταν, γιατί η εμμονική του αγάπη για τα αβγά δεν χρειαζόταν καμία viral επιβεβαίωση. Το τεράστιο, λευκό αβγό που δεσπόζει στη στέγη ενός πυργίσκου στο πρώην εξοχικό του και νυν μουσείο-οικία αφιερωμένο στη ζωή και στο έργο του στο χωριό Πορτ Λίγκατ στην Κόστα Μπράβα, είναι υπό μία έννοια μια μεταθανάτια σφραγίδα της εμμονής του. Ακριβώς όπως μια πληθώρα λίγο μικρότερων αβγών κοσμούν, ως άλλα ακροκέραμα, την οροφή του μουσείου-θεάτρου Νταλί στην πόλη Φιγκέρες, στην Τζιρόνα της Καταλωνίας. Για τον εκκεντρικό Νταλί το αβγό αντιπροσώπευε την τέλεια αντίθεση ανάμεσα στο σκληρό εξωτερικό κέλυφος και στο ρευστό εσωτερικό, όπως και ένα πανταχού παρόν παρά-

δειγμα σχετικό με την αινιγματική διαδικασία της δημιουργίας. Οι τέλειες καμπύλες του ήταν μια αλληγορία για τη θηλυκότητα και για τη γονιμότητα – να μην πούμε ότι ισχυριζόταν πως θυμόρταν άφογα τη ζωή του στη μήτρα της μητέρας του ανά πάσα σπιγή αρκεί να πίεζε τα δάχτυλά του με τα μάτια του ώστε να δημιουργήσει μια σφαίρα από φωτεινές, οπτικές εικόνες στο μυαλό του. Εξ ου και φιλοτέχνησε πίνακες όπως ο «Oeufs sul le plat (sans le plat)» (1932), στον οποίο ένα αβγό μάτι ανασύρεται από το τηγάνι καθώς δύο άλλα αναπαύονται νωχελικά εντός του σκεύους. Είναι ένας πίνακας όπου αναπαράγει τα χρώματα που του θυμίζουν τη μήτρα της μάνας του: «Ο ενδομήτριος παράδεισος ήταν το χρώμα της κόλασης... κόκκινο, πορτοκαλί, κίτρινο και γαλαζωπό, το χρώμα της φλόγας». Το αποκορύφωμα της έκφρασης της πεποίθησής του ότι το αβγό συμβολίζει την αναγέννηση ήταν η περφόρμανς

“

Ενα τεράστιο, λευκό αβγό δεσπόζει στη στέγη ενός πυργίσκου στο πρώπον εξοχικό και νυν μουσείο-οικία αφιερωμένο στη ζωή και στο έργο του Σαλβαδόρ Νταλί στο χωριό Πορτ Λίγκατ στην Κόστα Μπράβα

”

ΑΜΠΝΤΑΛΑ Β' ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ Ο ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Διπλωματικοί ελιγμοί και σύνθετες γεωπολιτικές προκλήσεις περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη για τον 62χρονο ιορδανό μονάρχη που αναδεικνύεται σε παίκτη-κλειδί στην καυτή ζώνη της Μέσης Ανατολής.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΣΚΟΡΔΑ

Σε μια περιοχή του πλανήτη όπου οι συμμαχίες μετακινούνται σαν την άμμο της ερήμου, ο βασιλιάς Αμπντάλα της Ιορδανίας ισορροπεί σε τεντωμένο σκοινί. Η γεωγραφία και η ιστορία της Ιορδανίας την τοποθετούν στην καρδιά της γεωπολιτικής σκακιέρας της Μέσης Ανατολής, καθώς συνορεύει με τη Συρία, το Ιράκ, τη Σαουδική Αραβία, το Ισραήλ και τη Δυτική Οχθή. Αυτή η στρατηγική θέση έχει προσδώσει στην Ιορδανία κεντρικό ρόλο στην

Η βασίλισσα Ράνια και ο βασιλιάς Αμπντάλα Β' της Ιορδανίας, σε παρέλαση των ενόπλων δυνάμεων της χώρας το 2016 στην πρωτεύουσα Αμμάν.

περιφερειακή διπλωματία, ενώ παράλληλα πηγε εκθέτει σε απειλές από όλες τις πλευρές. Καθώς ο κόσμος παρακολουθεί το χάος γύρω του, ο βασιλιάς Αμπντάλα Β', ο διστακτικός σύμμαχος, πρέπει να διαχειριστεί τις πολύπλοκες σχέσεις με τις περιφερειακές δυνάμεις και τους δυτικούς συμμάχους. Η προσέγγισή του χαρακτηρίζεται από προσεκτική διπλωματία, καθώς προσπαθεί να διατηρήσει τη σταθερότητα της Ιορδανίας εν μέσω της διαρκώς μεταβαλλόμενης δυναμικής στη Μέση Ανατολή. Στην προσπάθειά του να τα καταφέρει, ήδη από το 1999, όταν και ανέλαβε τον θρόνο, κουβαλά την κληρονομιά του πατέρα του, του βασιλιά Χουσεΐν, η βασιλεία του οποίου διήρκεσε σχεδόν μισό αιώνα. Ο βασιλιάς Χουσεΐν ήταν άριστος γνώστης της πολιτικής της Μέσης Ανατολής, γνωστός για την ικανότητά του να διατηρεί τη σταθερότητα της Ιορδανίας παρά τις συχνές αναταραχές στην περιοχή. Η κληρονομιά του δεσπόζει στην εξουσία του βασιλιά Αμπντάλα, θέτοντας τον πήχη ψηλά για αποτελεσματική διακυβέρνηση και στρατηγικές προβλέψεις.

Οι διπλωματικές σχέσεις με τους δύο πόλους

Από τη μία πλευρά, οι ΗΠΑ είναι εδώ και καιρό ένας κρίσιμος σύμμαχος της Ιορδανίας, παρέχοντας σημαντική στρατιωτική και οικονομική βοήθεια. Από την άλλη, οι εσωτερικές προτεραιότητες της Ιορδανίας απαιτούν μια πιο διαφοροποιημένη προσέγγιση στη διπλωματία. Τα τελευταία χρόνια η σχέση δοκιμάστηκε από τη μεταβολή της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ, ιδίως υπό τη διακυβέρνηση Τραμπ, η οποία υιοθέτησε μια πιο επιθετική στάση στη Μέση Ανατολή. Η πρόκληση για τον βασιλιά Αμπντάλα είναι να ευθυγραμμιστεί με τα συμφέροντα των ΗΠΑ χωρίς να θέσει σε κίνδυνο την εσωτερική σταθερότητα της Ιορδανίας ή τη θέση της στον αραβικό κόσμο. Καθώς η ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό, η Ιορδανία βρίσκεται σε μοναδική θέση, καθώς είναι ο θεματοφύλακας των ισλαμικών iερών τόπων στην Ιερουσαλήμ, γεγονός που της δίνει ένα έννομο συμφέρον για την έκβαση της σύγκρουσης. Η στάση του

βασιλιά Αμπντάλα είναι σταθερή αλλά μετρημένη, υποστηρίζοντας τη λύση των δύο κρατών και διατηρώντας παράλληλα τον διάλογο με το Ισραήλ. Η προσέγγιση αυτή αντικατοπτρίζει την ευρύτερη διπλωματική στρατηγική του: να διατηρεί ανοιχτές τις γραμμές επικοινωνίας, πιέζοντας παράλληλα για μια ειρηνική λύση. Η στάση του επηρεάζεται από την εσωτερική δυναμική της Ιορδανίας, όπου ένα σημαντικό μέρος του πληθυσμού είναι παλαιστινιακής καταγωγής, καθιστώντας τη σύγκρουση ένα εξαιρετικό ευαίσθητο ζήτημα.

Ο συριακός εμφύλιος πόλεμος είχε βαθύτατες επιπτώσεις στην Ιορδανία, με την εισροή προσφύγων να επιβαρύνει τους πόρους και να δοκιμάζει τις υποδομές της χώρας. Η απάντηση του βασιλιά Αμπντάλα στην κρίση ήταν τόσο ανθρωπιστική όσο και ρεαλιστική. Η Ιορδανία έχει προσφέρει καταφύγιο σε εκατομμύρια Σύρους τα τελευταία χρόνια, αλλά ο τεράστιος αυτός όγκος έχει δημιουργήσει οικονομικές και κοινωνικές πιέσεις. Η προσφυγική κρίση ανάγκασε τον βασιλιά Αμπντάλα να πλοηγηθεί σε πολύπλοκες σχέσεις με τις γειτονικές χώρες, εξισορροπώντας τις ανθρωπιστικές ανάγκες με την εσωτερική σταθερότητα της Ιορδανίας. Η προσέγγισή του ήταν να ζητήσει διεθνή σήμιρει και παράλληλα να διαχειριστεί προσεκτικά τους περιορισμένους πόρους της Ιορδανίας για να αποφύγει τις κοινωνικές αναταραχές.

Το βασιλικό ζεύγος της Ιορδανίας (καθιστοί) με τα τέσσερα παιδιά τους, σε οικογενειακή φωτογραφία που δημοσιεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2022. Από αριστερά: Ο διάδοχος του Χασεμιτικού θρόνου Χουσεΐν, η πριγκίπισσα Σάλμα, ο πρίγκιπας Χασέμ και η πριγκίπισσα Ιμάν.

Επάνω: Ο Αμπντάλα
Β' της Ιορδανίας
σε συνέντευξη

Τύπου έπειτα από τη
συνάντησή του με τον
αμερικανό πρόεδρο
Τζο Μπάιντεν
τον περασμένο
Φεβρουάριο.

Δεξιά: Ο ιορδανός
μονάρχης με τον
γάλλο πρόεδρο
Εμανουέλ Μακρόν
στο Ελίζέ του
Παρισιού τον ίδιο
μήνα.

Η κατάσταση στο εσωτερικό

Εκείνο που επηρεάζει σημαντικά τις αποφάσεις του βασιλιά Αμπντάλα για την εξωτερική πολιτική και την προσέγγιση των περιφερειακών συμμαχιών είναι οι εσωτερικές πιέσεις στην Ιορδανία, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής αστάθειας και των υψηλών ποσοστών ανεργίας.

Ενα σημείο που επηρέασε το διοικητικό στυλ του βασιλιά Αμπντάλα ήταν οι εξεγέρσεις της Αραβικής Ανοιξης που είχαν παρατεταμένες και ποικίλες επιπτώσεις.

Οι διαδηλώσεις του 2011, αν και δεν ήταν τόσο εκτεταμένες ή βίαιες όσο σε άλλες αραβικές χώρες, ανέδειξαν την απογοήτευση του κοινού για ζητήματα όπως η υψηλή ανεργία, η αύξηση του κόστους ζωής και η αντιληπτή διαφθορά στην κυβέρνηση. Ο 62χρονος σήμερα Αμπντάλα προσπάθησε να διατηρήσει τον έλεγχο της μοναρχίας βασιζόμενος στον μιχανισμό ασφαλείας και στους στενούς συμβούλους του για να διατηρήσει την εξουσία του καθεστώτος. Αυτό περιελάμβανε την καταστολή

Χέρι-χέρι με τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς σε διάσκεψη στο Κάιρο τον Φεβρουάριο του 2023.

ΤΡΟΠΙΚΗ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Ενα μεγάλο, μακρινό, γεμάτο εκπλήξεις ταξίδι στο απέραντο νησιωτικό κράτος της Νοτιοανατολικής Ασίας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΑΛΟ

Όταν μιλάμε για την Ινδονησία, αναφερόμαστε σε 17.508 νησιά, με τα 6.000 εξ αυτών να κατοικούνται! Και όπως εύκολα γίνεται κατανοητό, είναι αδύνατον να χωρέσεις ολόκληρη τη χώρα μέσα στις δύο-τρεις σελίδες ενός αφιερώματος. Επιπλέον, δεν έχουν όλα αυτά τα νησιά την τουριστική ανάπτυξη, τις υποδομές αλλά και την κουλτούρα που κάνει εύκολη την επίσκεψη του «δυτικού» τουρίστα. Μέρη σαν το υπερτουριστικό Μπαλί θεωρούνται βεβαίως εξαιρετικά ασφαλή. Το μυστικό, πάντως, αν δεν ακολουθούμε κάποιο οργανωμένο γκρουπ που ξέρει καλά τα κατατόπια και έχει τρόπο να αποφεύγει τις πιθανές κακοτοπιές, είναι να έχουμε διαβάσει όσο το δυνατόν περισσότερα για τον οποίο προορισμό. Η σωστή πληροφόρηση και η γνώση των ενδεχόμενων κινδύνων κάνουν μια επίσκεψη, ακόμα και σε μέρη μακρινά, απομονωμένα, όπου δεν συχνάζουν οι τουρίστες, πιο ασφαλή. Το ίδιο και ο σεβασμός στον καθημερινό ρυθμό, στις συνήθειες και στις παραδόσεις των ντόπιων. Θέλει κόπο, δηλαδή επιμελή προετοιμασία, και τρόπο το σωστό ταξίδι για να μπορέσουμε να το απολαύσουμε με ασφάλεια. Για να φτάσουμε και σε εκείνα τα κράτη τα «διαφορετικά», τα μακρινά, τα εξωτικά, τα τόσο ξένα προς τον δικό μας κόσμο, τα μυθιστορηματικά και παραμυθένια. Ενα τέτοιο είναι και η αχανής Ινδονησία. Και αυτά είναι μερικά μόλις από τα δεκάδες ιδιαίτερα (γνωστά αλλά και λιγότερο γνωστά) τουριστικά αξιοθέατά της.

Μπαλί

Δεν είναι μόνο ο δημοφιλέστερος προορισμός της Ινδονησίας αλλά και ένας από τους δημοφιλέστερους προορισμούς ολόκληρου του κόσμου. Δικαίως. Το Μπαλί είναι ένα τροπικό νησί με πληθωρική ομορφιά. Και δεν αναφέρομαστε τόσο στις παραλίες και στις θάλασσές του – κακά τα φέματα, στην Ελλάδα ίσως έχουμε και καλύτερες – όσο στην οργαστική φύση του με τα πυκνά δάση και τους ορυζώνες. Και στα χωριά του, όπου πάρα την αλλοίωση του τοπικού χρώματος που έφερε (όπως και παντού άλλωστε) ο υπερτουρισμός, ώρες-ώρες σού δίνουν την αίσθηση πως βρίσκεται σε άλλη εποχή, πολλά χρόνια πίσω. Τότε που όλα ήταν χειροπόίητα και ο άνθρωπος ζούσε μοχθώντας από την καλλιέργεια της γης. Ο ναός Ουλουάτου σε μια περιοχή που φημίζεται για

τα ηλιοβασιλέματά της, το Ουμπούντ με τους ορυζώνες του και τον ναό της θεάς Σαραϊβάτη, το δάσος με τις μαίμουδες (που τους αρέσει να βουτάνε τα προσωπικά είδη των τουριστών), ο ναός Τάνα Λοτ, παραθαλάσσιος και αυτός και επίσης δημοφιλής για το ηλιοβασίλεμά του, και ο ναός Ταμάν Αγιούν προσελκύουν πλήθος τουριστών. Μεγάλο αβαντάζ του νησιού τα υπερπολυτελή ξενοδοχεία του, τα οποία συχνά προσφέρονται σε πολύ καλές τιμές. Το Lost Lindenbergs στην παραλία του μικρού χωριού Πεκουτατάν και με τις Jungle Panorama και Ocean Panorama σουίτες του (κατασκευασμένες με ξύλο και μινιμαλιστικά και κομψά επιπλωμένες) είναι ένα από αυτά. Τα Ritz-Carlton, Bulgari Resort, Four Seasons Resort Bali at Jimbaran Bay, Hilton Bali Resort και πολλά ακόμα υποδέχονται τουρί-

Πνιγμένη στο πράσινο είναι η περιοχή όπου βρίσκεται ο ναός Ουλουάτου στα Μπαλί.

Οι διαδοχικοί ορυζώνες στο κέντρο του Μπαλί δημιουργούν εντυπωσιακές εικόνες.

Εντυπωσιακή παραδοσιακή αρχιτεκτονική στον ναό Τάνα Λοτ που αναδύεται θαρρείς μέσα από τη θάλασσα.

Λιτή πολυτέλεια στο Bulgari Resort του Μπαλί.

στες όλον τον χρόνο παρέχοντάς τους φιλοξενία υψηλού επιπέδου – και φυσικά υπηρεσίες στα για τις οποίες είναι επίσης διάσημο και δημοφιλές το νησί.

Εθνικό Πάρκο του Κομόντο

Το νησί Κομόντο είναι διάσημο για τον πιο αιμοβόρο κάτοικο του, τη μεγαλύτερη σαύρα του κόσμου που ονομάζεται δράκος του Κομόντο. Και που με τα (περίπου) εξήντα αιχμηρά δόντια της μπορεί να κατασπαράξει όποιο έμβιο ον βρεθεί στον δρόμο της. Το... εξωτικό ζωάκι θα το δείτε χωρίς να διακινδυνεύετε τη σωματική σας ακεραιότητα στο Εθνικό Πάρκο του Κομόντο, το οποίο ιδρύθηκε το 1980 για να επεκταθεί και στα γύρω νησιά και να χαρακτηριστεί το 1991 Μνημείο Πλαγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Εννοείται πως δεν σας στέλνουμε ως εκεί για τετ

τετ με τον δράκο, αλλά για να απολαύσετε την οργιαστική φύση της περιοχής, να γνωρίσετε τις παραδόσεις των ντόπιων και για να θαυμάσετε τον υπέροχο βυθό κολυμπώντας με αναπνευστήρα.

Εθνικό Πάρκο της νήσου Μπουνάκεν

Δεν έχουν δήμως μόνο το Κομόντο και τα γύρω νησιά ενδιαφέροντα και φαντασμαγορικό βυθό. Οι λάτρεις των καταδύσεων βρίσκουν και στην ευρύτερη περιοχή της νήσου Μπουνάκεν έναν παράδεισο χρωμάτων και βιοποικιλότητας. Στην πραγματικότητα, το Εθνικό Πάρκο της νήσου Μπουνάκεν είναι εξαιρετικά εκτεταμένο, καθώς περιλαμβάνει τα νησιά Μπουνάκεν, Μανάντο Τούα, Μανιεχάγκε και τη Ναΐν. Η περιοχή είναι πλούσια σε κοράλλια (πους υφάλους της ζουν περισσότερα από 390 είδη)